

Wata kolm head asja, mis se armas wiin teeb! —

Selle peäle mõtle ja ütle temma wasto: „Täggane minnust, Sadan!“ (Matt. 4, 10.)

10.

Üks õppetus warblastest.

Pühha kirri ütleb: „Eks üks warblast müda weringi eest? ja ei lange ükski neist mahha ilma teie issata. — Sepärrast ärge kartke mitte, teie ollete parremad, kui palju warblasi.“ (Matt. 10, 29. 31.)

Kui nüüd pühha kirri ei arma sedda alwaks, nisuggusest tühjast lomadest kulus- tada, siis sinna pahha kurri ärra arma sedda alwaks, neist mõnda õppetuse sanna kuulda.

Wata nüüd essiteks selle tühja linno- fese peäle, misuggune waene sandike ta on iggapiddi, riete, õppetuse ning ellamise.

polest. Hal kuub selgas, palja jallo joseb, wähhä mõistust peas, ei oska laulda, mun- neb woõra pessasse. —

Peäsofessed ja muud kunnad lauljad linnud lähnewad ommeti igga aasta reisi peäle, watama, kuidas Jummal laia mailma on lonud; lendawad ülle sure merre mitto sadda pennifoormat: — temma, warblane, allati paigal ommas küllas ja wallas; sepä- rast ta on ka ni rummal, et ta woõra Ma asjadest ei moista suggogi üllestunnistada, muudkui wõttab siit ja seält, kust ta saab ja leiab, ja otas agga sedda, et poisikese kiwi, ehk kassikese küned, ehk targa mehhe püssi laeng temmale otša teeb. Sest igga- mees armab sedda heaks teuks, kui ta nisug- guse kurjateggija mahhalööb, kes põllule ni suurt kahjo teeb.

Agga tead sa ka sedda, et ühhe ainsa kunnade, kui ning süggise sees kantab üks warblane omma perrega mitto ja mitto tühhat pahha ussi ja lendajat loma ning